

Також не знайшов підтвердження той факт, що відповідач спілкувався з сином, надавав різноманітну матеріальну допомогу, цікавився його успіхами, оскільки жодного доказу цього відповідач не надав, а свідки дані пояснення спростували.

Суд не приймає до уваги твердження відповідача про те, що він забезпечив сина житлом, оскільки власником квартири є відповідач /ас 31/, його син з позивачкою лише зареєстровані в квартирі, однак в ній не проживають.

Згідно ст. 164 Сімейного Кодексу України мати, батько можуть бути позбавлені судом батьківських прав, якщо вона, він ухиляються від виконання своїх обов'язків по вихованню дитини.

Таким чином в судовому засіданні встановлено, що відповідач ухиляється від виконання своїх обов'язків по вихованню дитини, а тому позов в цій частині підлягає задоволенню.

Посилання відповідача на те, що він бажає брати участь у вихованні дитини не може бути підставою для відмови в позові, оскільки, з огляду на встановлені в судовому засіданні обставини, йому ніхто ніколи не перешкоджав спілкуватись з сином, однак дане бажання у нього виникло лише в зв'язку зі зверненням позивачки до суду з даним позовом. Крім того, в разі зміни свого ставлення до виконання обов'язків по вихованню сина, він не позбавлений права відповідно до ст. 169 Сімейного Кодексу України на поновлення батьківських прав.

Відповідно до ст. 180 Сімейного Кодексу України батьки зобов'язані утримувати дитину до досягнення нею повної зрілості.

Згідно ст. 166 Сімейного Кодексу України особа, позбавлена батьківських прав, не звільняється від обов'язку щодо утримання дитини. Одночасно з позбавленням батьківських прав суд може на вимогу позивача або за власною ініціативою вирішити питання про стягнення аліментів на дитину.

Згідно ст. 183 Сімейного Кодексу України частка заробітку /доходу/ матері, батька, яка буде стягуватися як аліменти на дитину, визначається судом.

Враховуючи обставини, зазначені у ст. 182 Сімейного Кодексу, що відповідач працює, інших неповнолітніх дітей не має, суд вважає можливим стягнути з відповідача на утримання неповнолітнього сина аліменти в розмірі $\frac{1}{4}$ частини заробітку щомісячно.

Згідно ст. 81, 88 ЦПК України з відповідача на користь держави підлягає стягненню судовий збір та витрати на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи.

На підставі викладеного, керуючись ст. 164, 166, 180-183 Сімейного Кодексу України, ст.ст. 10, 57, 60, 209, 212, 213, 214, 215, 218 ЦПК України, суд,-

В И Р І Ш И В:

Позов задовольнити.

Позивача, [ім'я], позбавити батьківських прав відносно неповнолітнього сина [ім'я], народження.

Стягнути з [ім'я] аліменти на утримання сина Р [ім'я] н. в розмірі $\frac{1}{4}$ частини усіх видів заробітку щомісячно, але не менше 30% прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, починаючи з 8.09.2010р. до досягнення дитиною повноліття.

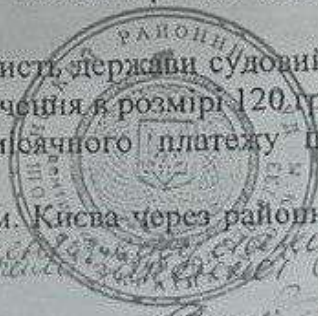
Стягнути з [ім'я] на користь держави судовий збір в розмірі 51 грн. та витрати на інформаційно-технічне забезпечення в розмірі 120 грн.

Рішення в частині стягнення аліментів в межах місячного платежу підлягає негайному виконанню

Рішення може бути оскаржене до Апеляційного суду м. Києва через районний суд шляхом подачі апеляційної скарги протягом 10 днів.

Суддя

[підпис]

РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

14 лютого 2011р. Святошинський районний суд м. Києва
в складі: головуючого – судді Кириленко Т.В.

при секретарі Слободі Л.І.

з участю прокурора Марунова Д.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві справу за позовом

Г. до Г. а, 3-тя особа служба у
справах дітей Святошинської районної в м. Києві державної адміністрації про
позбавлення батьківських прав та стягнення аліментів, суд,-

ВСТАНОВИВ:

Позивачка звернулася до суду з позовом, в якому просить позбавити відповідача батьківських прав відносно сина І. р. народження, посилаючись на те, що відповідач ухиляється від своїх обов'язків по вихованню дитини, не цікавиться його життям, здоров'ям, матеріально не забезпечує, а також стягнути з відповідача аліменти на утримання сина в розмірі 1/4 частини усіх видів заробітку.

Представник відповідача проти позову заперечує, посилаючись на те, що відповідач спілкувався з сином, надавав різноманітну матеріальну допомогу, цікавився його успіхами, забезпечив сина житлом.

Представник 3-ї особи позов підтримує.

Суд, вислухавши пояснення сторін, свідків, висновок прокурора, дослідивши матеріали справи, вважає, що позов підлягає задоволенню з таких підстав.

Як встановлено в судовому засіданні, сторони є батьками Г. р. народження /ас 6/.

16.05.2006р. сторони шлюб розірвали /ас 5/.

Після розірвання шлюбу відповідач не займається вихованням дитини, не цікавиться його життям, здоров'ям, успіхами, повністю самоухилився від виконання батьківських обов'язків. Вихованням дитини займається позивачка та її чоловік Г. що фактично не заперечується відповідачем та підтверджується висновком служби у справах дітей Святошинської районної в м. Києві державної адміністрації /ас 23/, характеристикою учня Г. /ас 10/, показаннями свідків.

Так, допитана в судовому засіданні свідок Г. пояснила, що є класним керівником Г. Відповідача вона жодного разу не бачила. Дитину виховують мати та її новий чоловік, якого Г. називає батьком.

Свідок Г. пояснила, що відповідач з сином не спілкувався з 2006р. Після того, як в 2006р. відповідач виганяв позивачку з дитиною з квартири № 2, виставляв їх речі, дитячі іграшки, при цьому висловлювався нецензурною лайкою, Роман боявся його. Одного разу вона бачила, як відповідач гукав Г. коли той грався на дитячому майданчику, однак хлопчик до нього не підійшов.

Свідок Г. пояснила, що є хрещеною матір'ю Г. у зв'язку з чим часто з ним зустрічається, постійно приходять привітати його з днем народження. Після розірвання шлюбу відповідач не цікавився сином, не телефонував, жодного разу з 2006р. не вітав з днем народження.

Суд не приймає до уваги твердження представника відповідача про те, що відповідач бажав спілкуватись з дитиною, однак йому перешкождали в цьому, оскільки належних доказів цього надано не було, ні до органу опіки про призначення днів побачень, ні до суду з позовом про усунення перешкод в спілкуванні з дитиною. Відповідач не звертався, не намагався спілкуватися з дитиною, хоча проживав в одному будинку.